Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Mercuriale Joannis andree

Johannes <Andreae>

Uenetijs, 8.VIII.1499

[Littere M]

urn:nbn:de:bsz:31-323789

Visual Library

.ꝯ.hoc li.de ap.nō ſolū.ſ3 hoc fallit qñ dictus poſſeſſoꝛ fru-
ctus dilapidat aut alias ſuſpectus ē vt in pͥn.ꝛ in fi.ꝛ.ꝯ.ð ſe
qſ.c.fi.ff.de ap.imperatores in fi.ꝛ vbicūq3 in principali ꝓce
derē ad ſequeſtrationem multo magis in cā appellationis.
vbi poſſeſſoꝛ victus appellat cum iā diffinitiua ſit ꝯtra eū ꝛ
ob hoc facilius eſt cōtra eū procedendū vt fiat ſequeſtratio
ꝙ3 in pͥncipali.ſi aūt appellatio interpōatur añ diffinitiuam
cū appellāo de iniquitate iudicātis principlr̄ ꝯqueraſ.ꝯ.ð
ap.interpoſita.§.ſi.hoc articulo pēdente iudicis officiu3 cir
ca ſeqſtrationē rei aut fructuū eiꝰ ſuper qbus nō agitur ꝓꝛ
ſus cōquieſcat cum nec in principali iudex appellationis ta-
lis hēat cognitionē niſi i euentū quo appebit appellationē
añ diffinitiuā emiſſa3 foꝛe ltimā vt in dec.vt debitus honoꝛ.
¶ Si āt ꝓcediſ in negocio appellationis ab executione in
feriecte aut res eſt mobilis ꝛ tunc ipſa res ſequeſtraſ aut eſt
imobilis.ꝛ tūc fructus ſequeſtrenſ reſtituēdi illi q obtinue-
rit nō diſtincto vtrū poſſeſſoꝛ ſit ſuſpectus nec ne vt.C.quoꝝ
ap.nō re.l.ab executoꝛe.ꝛ hoc caſu ſequeſtratio ē pͨcepta vt
.l.nec eſt mirū ex quo a ſnīa non eſt appellatū.ſ3 ab executo
re magna ē preſumptio cōtra appellantē ꝓpterea iura ſtatu
erunt rē a poſſidente ſepandam ꝛ apud aliū deponēdā quo
uſq3 q̄rela ſopiatur ex quibus colligitur qñ ſequeſtratio nō
eſt poſſibiſ quando ꝓhibita qñ pmiſſa ꝛ qñ precepta.

¶ Regule iuris ciuilis huius littere.L.ſunt he

Ibertas ineſtimabilis res eſt.
Ibertas omnibus rebus fauoꝛabilioꝛ ē.

Ora ſua xxv.nociua.an intereſſe poſt
moram ſit in obligatiōe ita ꝙ
in libello peti poſſit iure actionis an ſolū deduciſ
in ꝯdēnationez p iudicis offm̄.Itē an intereē ꝙ
d3 pp morā ðbitoꝛiſ ſit vnicū itereē tm̄ an triplex.ſ.ſingulaꝛ
cōe ꝛ ꝯuētū.iten an eſtimatio rei ſit intereē an eſtiatio dāni
vel lucri hic multū plene p Dy.ꝛ vide remiſſionē quā dedi
de ſen.ex.ſacro.ð.cū q2 ſup gl.ij.in queſti.āt illis t3 hic Dy.
circa primā3 ꝙ ſi ē in obligatione rē dari venit p iudicis offi
ciū ſed ſi factū peti pōt in libello alle.ad primū.ff.de verbo.
ob.ſi ſeruū.§.vlti.ꝛ.l.eū q ita ad ſcōm.e.ti.ſtipulationes nō
diuidūtur.§.celſus ꝛ.l.ſi penā.ꝛ ꝙ i eis no.de ſa t3 ꝙ itereſ
ſe ē triplex q2 dānū pt eſtimari ſingl̄r.ff.de bo.libe.libertus
.§.q ſoluendo.Itē cōiter.ff.ad.l.aql.ſi ſeruū meū.Itē ex cō
uentio ie ſup dubia futura extimatiōe dāni.ff.rē ra.ha.l.pro
curatoꝛ ad exhibēdū.l.vlti.ð pto.ſti.l.ſi.ꝛ hoc vltimū pt ex
cedere ſigulare ꝛ cōe ꝛ ab eis excedi.cū ergo exceſſus ſit di
uerſoꝝ ergo ſſ ſpēs.ð tertia t3 ꝙ eſtiatō rei ſingularis cōis
vl̄ ꝯuēta ñ ē itereē l3 vēiat i itereē ſingul̄r vl̄ cōiter eſtimā
dū ꝛ hoc p.l.hec verba.ff.de ꝟb.ſig.ꝛ p.l.ff.de tu.ꝛ cu.da.
ab his.l.i.§.ꝯſiderādū.reliq̄ q ſbtilia ꝛ vtilia ſſ p te videas.
¶ Prima gl.dicit vñ ſumpta.ꝛ pōit exēplū.ſcðo pōit tria
q regruſ ad morā ꝛ qūo tūc tenetur de cā ēt naturali.tertō
ꝓſequiſ ð moꝛa aliena ꝛ de mā remittit.quarto q̄rit an pur-
getur arguit negatiue ꝛ affirmatiue ꝛ ſoluit.In pͥa glo.ibi
.§.vnicuiq3.ſeqſ moꝛa ſua nocet qð in duobꝰ reis ꝯmittēdi
obſeruatur.ꝛ ibi ſbtracto vide eo.ti.peccatū ſup glo.i.ꝛ ibi
cū res.§.vl.ſi fundus legatus caſmate pereat poſt morā hē
dis ipſe d3 eſtiationē q2 legatarius ipm acceptū vēdere poſ
ſet al̄s potuiſſet.ꝛ ibi.debitoꝛ.ſi debitoꝛ ꝯſignauit pecunia3
oblatā quā creditoꝛ recipe noluit ceſſant vſure.ſed ſi poſtea
ꝯuēatꝰ vt ſoluēt morā fecit icipiūt currrē.ꝛ ibi traiecticie.ſi
interpellatus morā fecit.l3 poſtea offerat pena ꝯmittiſ.ꝛ ibi
magnā.die ſtatuta pēa ꝯmittiſ ēt ſine interpolatione.ꝛ ibi
ꝛ ſi poſt tres.vide de re iu.cū bertoldus in.v.gl.ꝛ.i.in glo.ꝛ
ibi.l.i.§.l3.l3 vēditoꝛ poſſit vinū effundere ſi die ad metien-
dū prefixa meſſum nō fuerit d3 tm̄ adhuc pͥus ēptoꝛi denun
ciare.ſ.ꝙ niſi metiatur effundet.ꝛ ibi ſancimus.fideiuſſoꝛ q
ꝓmiſit aliquē preſentare vel penā dare ſi poſt tps infra ſex
menſes illū pſītat euadit penā.ꝛ ibi inſulā.q ꝓmiſit mihi fa
ceſ iſulā ſi trāſiuit tps quo facē potuit adhuc faciēdo añ li-
tē p me ꝯteſtatā euadit penā.ꝛ ibi diuꝰ.poſt ꝓnūciationē ve
niēs iudice adhuc ꝓ tribunali ſedēte reſtituiſ qſi parū pͨcōis
uocē audierit.¶ In pͥa glo.ibi foꝛtuito ꝛ q̄ ad h̄ ē nociua
ſo q̄ ad fructꝰ ad qs teneſ ex die moꝛ qñ aliqd petiſ p actio
nē bōe fidei vl̄ p actionē ex teſtō q ſapit naturā actōis bone
fidei.ff.ð le.ij.apð iul.§.fructꝰ ꝛ.l.ſi qs bonoꝝ ð le.ij.q ſoli
dū.§.ēt ꝛ.l.ſi qs ſeruo.Idē ſi ſit actio ſtricti iuris qua peto
mihi reſtitui qð meū ē.ſed ſi peto alienū veniūt a die lit:s cō
teſtate.ff.de vſu.l.videamꝰ circa pͥn.ꝛ.§.in fauiana.ꝛ.§.ſi
actiōe.Tertio ē nociua ꝙtū ad itereſſe qð peti pōt ꝛ augeſ
a die moꝛe i odiū debitoꝛis moroſi.ff.de ac.em.traditio.§.ſi
p vēditoꝛem ꝛ de re iudi.l.q kalēdꝫ.Quarto nocet quo ad
cārū pſecutionē.nā ſi cā cognita ſtatutus fuerit actoꝛi termi
nus ad agendum vel reo ad excipiendū poſt terminū non
audiſ ſm Dy.q remittit ad no.p ſe.ꝯ.e.indultū ꝛ ibi iteritū
ſpeciei.ꝛ ſic ſibi nō nocet.ꝛ h̄ verū niſi eſſent ſocij.ff.de duo.
reis de.l.pe.ſm Dy.ſm quē ſibi imputet caſus i ſocietate p
ticipādo.ðbuit.n.cogitare h̄ euenire poſſe.ff.de cōdi.inde.
.l.indebita3 ꝛ.ff.locati.l.ſi qs domū.ꝛ ibi a fideiuſſoꝛe.ꝛ im
putet ſibi q alterius obligationē ſuſcepit.ꝛ ibi.l.moꝛa ꝛ per
Hoſti.in ſūma de vſur.§.ex qbus cāis ſub.§.ex moꝛa per ip
ſum ꝛ Inno.de loca.propter p Uinc.eo.ti.potuit.

Ic de mora que ꝓuēit ex lapſu ter
mini p ꝯſtōnez expreſ
ſi vel pemptoꝛie a iudice ſtatuti duas qōnes vi-
deamus ꝛ pͥa diſputata p Io.de mōte murlo ta
lis ē.ſtatutū epī ꝓuat bñficiatos q .i.mēſē titulū iſtōnis ſue i
memoꝛabilibus epī poni non faciūt quidam canonici hoc
facere omiſerunt tamen eis pacifice poſſidentibus vacauit
eccleſia.ꝛ hi prelatum elegerunt queriſ an valet electio.Se
cunda queſtio fuit eiuſdem ſed prius etiam diſputata per
Egidiū de foſcarijs.ꝛ ante eu3 per Io.ð deo qui per erroꝛē
etiā bis locauit illam in qōnibus ſuis.ſ.li.ij.q.x.ꝛ li.iij.q.ix.
ꝛ eſt talis.executoꝛ datus per papā ad prouidēdū Andree
ſi eſſet idoneus de prelatura vacante poſt peremptoꝛiū per
eum aſſignatam canonicis ad opponendum cōtra litteras
vel perſonam cū nullus contradixiſſet ſibi contulit prelatu-
ram qui tēpoꝛe longo poſſedit:nūc coꝛam legato pape Io-
annes canonicus petit illum remoueri q2 tacuerat in lr̄is be
neficiū quod habebat ꝛ quia tūc patiebatur defectum etatꝭ
excipit ille.A.de lapſu peremptoꝛij de quo.ꝯ.queritur an ob
ſtet.ſed Ioan.de deo querebat de epo cui executoꝛ talem
terminū dederat ꝛ nil poſuit an poſſit illum remouere nunc
etate maioꝛē l3 nūc minoꝛē.i eadē āt qōne Io.de monte in
ferebat an procuratoꝛ habens in genere mandatum ad om
nia que requirunt ſpāle poſſet contra electum opponere cri
mina vel defectus ꝛ q2 iſte articulus expeditus eſt per cle.ð
procur.non poteſt.ꝛ quicquid eſt in allegationibus vel ſolu
tione ex ibi no.apparet:ideo illum ꝑtermitto.
¶ Circa primā allegabat Io.electionem non valeſ per ſex
rationes.ſecundo ad contrarium inducebat tres.tertio ſol-
uit ꝛ contrarijs rn̄det ꝛ in fine ſol'o roboratur.
¶ Conſtat ꝙ epī poſſunt facere ſtatuta de offi.archipſ.c.
vlti.in fine.de maio.ꝛ obe.ſi quis venerit.ꝯ.e.li.de conſti.c.
ij.ꝛ tale ſtatutū ē iuri cōſonum cum ad epos ſpectet ſcire q̄
liter ſubditi ſua beneficia teneant ꝛ ſubditi de ſua inſtōne fi
dem facere debent cum poſſeſſio ſine inſtōne non ſufficiat ð
inſti.ex frequentibus.ꝯ.e.ti.c.beneficium.vbi de hoc cum er
go canonici ſint priuati ꝛ p ſtatutum licitum nō potuerunt
eligere de elec.q2 propter in pͥn.ꝛ ſic electio per eos facta
non valuit.ꝯ.de ſup.ne.pꝛela.c.pe.ꝛ vlt.
¶ Scðo ſic eligere eſt ð fructibus cāonie probatur ð elec.
cum vintoñ.ꝛ no.de conſti.cum.m.in gl.unde eis.ꝛ vide ꝙ
ibi dixi ſuper glo.hic poteſt.ſed malefidei poſſeſſoꝛ non faē
fructus ſuos alle.de preben.dilecto.in fi.ꝛ vide quod ibi
dixi.ꝛ tenetur ad reſtōnem de hoc ſatis de reſti.ſpo.grauis.
cum concoꝛ.reſtat ergo ꝙ ſicut nec alios fructus percipe d3
ſic nec eligere.ꝛ ꝙ poſſeſſio cū mala fide non iuuet p3 ex no.
de iurepa.conſulationibus in glo.i.ꝛ pe.

¶ Tertio

¶ Tertio inducũtur iura p que pꝫ ſuſpenſos eligẽ nõ poſ
ſe de elec. cui inter. ij. de conſue. cũ dilectus de excep. apl'ice
multominus poterũt hoc ꝓuati q̃les ſunt iſti. facit. ſ. de cõ/
ſti. ex l'ris geſta igiꝰ per tales priuatos nõ valent cum habe
ant dãnatos de hẽ. ffnitatis. ¶ Quarto ſic ſnia a nõ ſuo iu
dice lata nõ tꝫ. ſ. de ꝯſue. ad noſtram. de iudi. at ſi clerici cũ
concoꝛ. multominus tenere dꝫ electio fcã p nõ canonicũ qꝛ
fortius publica vtilitas verſatur in ſententijs vt. j. diceꝰ nõ
valeat igꝰ datũ ab eo q dare non potuit. ſ. ð iurepa. qð aũt
ꝛ ſicut nõ tenẽt facta per falſum ꝓcuratoꝛẽ. i. qui ꝓcuratoꝛ
non erat. ſ. de procu. in nr̃a. ſic non teneant facta ꝑfalſum
canonicũ. i. q canonicus nõ erat. ¶ Quito dꝛ ꝙ ex ꝯtrario
ſequereꝰ abſurditas q ẽ bonnus modus arguẽdi. ſ. e. li. de ꝑ/
ben. dudũ. ſ. ꝙ paris ꝯditionis eſſent priuati ꝛ nõ ꝓuati ꝛ
licite ꝛ illicite tenẽtes canonias. ꝛ qð ſtatutũ epi iponeret
legem verbis tm̃. ſ. e. li. de elec. commiſſa. §. porro.
¶ Inducitur ſexto ꝛ vltio. ſ. e. li. de cõceſ. ꝑben. qꝛ cunctj. §.
adijciebatur. Itẽ r'a iſta qꝛ iſtis moroſis mora dꝫ eẽ nociua
qð nõ eẽt ſi cãonicatꝰ ꝛ prebẽdas ꝛ ipaꝝ iura pciperent ꝛ
exercerẽt vt prius. In ꝯriũ. ſ. ꝙ valeat electio inducitur qꝛ ca
nõici qete ꝛ pacifice poſſidebãt ſuos cãonicatꝰ ꝛ cõiter ha
bebant ꝛ reputabant canonici. cuiqꝫ ãt electo ꝓuiſo vel pre
ſentato ſatj ẽ probare poſſeſſionẽ eligẽtis ꝓuidentj vl' pre
ſentãtj. ſ. de elec. q̃relã. de cã poſſeſſionis cũ oli ð iurepa. cõ
ſultatiõibus. iſta ãt poſſeſſio iſto cãu ꝓcedit ex poſſeſſiõe ca
nonicatꝰ. ꝛ hãc hẽbãt iſti canonici ergo ꝛc. Scðo videmus
ꝙ qui in veritate iudex nõ eſt vt quia ſeruus vel excõicatus
tñ occultus ꝛ ab eccleſia toleratus ex q̃ cõi opinione iudex
hꝛ valet qð per ipꝫ agitur. de re iudi. ad ꝓbãdũ. iij. q. vij. §.
tria. ff. de offi. ꝑto. barbarius. ſepe. n. cõis opinio ꝑfert vitati
q ſi. ſint leg. c. ij. ſed qð p electionẽ expediaꝰ eccl'ie ꝛ intrica
tiones tollant q̃ poſſent ꝓtelare oꝛdinatiões earũ hoc ẽ ſũ
me fauoꝛabile iura no. vltra q̃ allegaꝰ ð elec. ſi religioſus. iꝫ.
rñ. li. vj. ꝛ cle. de elec. ne romãi. §. ceterum.
¶ Tertio vꝛ ꝙ iſta exceptio vel oppõ nõ ſit admittenda
cũ purã ſapiat negatiuã q̃ probari non põt. ¶ Circa ꝙ ad
uertẽdum ꝙ qð iſta nõ dirigiꝰ direcre cõtra cãonicos quo
caſu poſſent ꝓcedere q̃ ſcripſi poſt Inno. ꝛ Hoſti. de accu.
ſup his in gl. magna. v. qd ſi obijciaꝰ cũ verſicul' ſequẽtibꝰ
ſed dirigiꝰ cõtra electũ cũ forſan eligentes nõ ſint in cã hoc
dico ẽt pp dec. ſtatuimus de ꝯfeſ. ſ. eo. li. naꝫ poſitio nõ põt
fieri ð hoc electo cũ de facto alieno maxie ꝙ in negatiua cõ
ſiſtat ſibi ꝯſtare nõ poſſit ꝛ p ꝯñs nõ cogiꝰ rñdere vt ibi no.
ꝛ i. c. ſe. ¶ Soluẽdo dixit ꝙ valebat electio per vltio alle
gata. nõ obſtãt ꝯtraria ſꝫ eũ que procedũt in itruſo q a ꝑn.
nõ hũit titulũ. ſed ſecus in illo q a principio titulũ hũit ꝛ ſu
perioꝛis auctoꝛitatẽ. nam lꝫ poſtea incidat non patẽter ſal
tẽ in penã ꝓuatiõis valẽt tñ que agit q̃ꝫdiu tolleraꝰ ꝛ credi
tur ex prio ti. licite poſſidẽ. nã iuſte poſſidẽ cẽſeꝰ q auctoꝛ ꝑ
toꝛ poſſidẽ cepit. ff. ð acq. poſ. iuſte. hic ẽ ꝙ q a ꝑn. titu. hũit
lꝫ p penã iuris ꝓuatꝰ ſit ita ꝙ bñficiũ alteri ꝯferri poſſit tñ
remanet poſſeſſoꝛ. ſup quo vide ꝙ ſcripſi de excep. apl'ice ſu
per. v. amotionis. ꝛ pp id poſſeſſione ꝓuari nõ põt niſi cã co
gnita ꝛ vocatus vt. ſ. e. li. de prebẽ. lꝫ. ij. ſi ergo tñ eſt poſſeſſi
onis ꝯmodũ ꝙ ab illa deijci nõ põt niſi cã cognita q̃re ergo
iuribus canonie ꝛ poſſeſſionis ꝯmodo eligẽdo interim non
vtetur. nõ ob. §. adijciebatur. quẽ allegaui in fine prime ptis
qui loquitur qñ ſnia ſpãlis ꝛc. fertur i certã ꝛ noiatã ꝑſonã
qꝛ tunc p ſniam vꝛ factum fieri notoꝛiũ. ſecus qñ incerta ꝛ
gnãlis eſt ſnia vt in cãu noſtro que fertur maxime in nõ faci
entem licet ẽt qñ in facientẽ ferꝰ poſſet eſſe icerta vt de ꝯſti.
c. ij. §. i. ſ. e. li. nam ſi ſit excõis ſnia que in tales lata eſt cõmu
nicatur eis licite donec declarati fuerit ꝛ de hoc dixi de cle.
ex. ꝓpoſuit. hec regula ñ obſtat. qꝛ ſatis nocet eis mora per
quã ſi ad hoc agaꝰ ꝓuati declarabunꝰ. faciunt ẽt pro ſolo/
ne que ſcripſi poſt Inn. ꝛ Hoſti. de ſciſma. c. i. de elec. nihil
eſt in fi. ¶ Hec ſolo ſatj plꝫ pro q̃ bene facit de elec. i gene
ſi. v. nec ꝑmiſſe. ꝛ hoc dico ſiue dicas oẽs canonicos ſic pri
uatos ſiue dicas aliquos tm̃ ex illis. nam primo caſu illi te/
nent capl'm. ꝛ ſi dicaꝰ ꝙ ad ſingulares canonicos nõ ſpectat
eligere rõne publici officij. nõ tñ negaꝰ qn ex publico officio
ſpectet ad capl'ꝫ de quo vide qð ſcripſi de cõſue. cũ dilectꝰ
ſuper gl. ſuſpenſus cũ ſuis remiſſionibus: ꝛ ſic rõe fauoꝛis ð
quo. ſ. ꝛ publici officij ꝑdicti ꝑferꝰ opinio ꝛ poſſeſſio vt va
leat electio. Si vero dicas aliquos tm̃ ſic ꝓuatos ſiue non
ꝓuati ſciẽter iſtos admiſerint ſiue ignoꝛanꝰ valet electio ſu
per quo vide ꝙ poſt Inno. ꝛ alios ſcripſi de elec. illa i glo.
magna. v. ꝛ hoc no. ꝛ qð no. e. ti. cum Vintoñ. i glo. no. qð.
¶ Ad ſcðam qõnem allegaꝰ ad negatiuã ꝑmo ꝓ mã mul/
ta iura ꝯiuncti ꝛ q̃ttuoꝛ rões vt. ſ. ſecũdo ad ꝯtrariũ qnqꝫ
rões ꝛ vna rñſio. tertio ponũtur tres diuerſoꝝ ſolutiones
q̃rũ vltia approbaꝰ ꝛ ꝯtrarijs rñdeꝰ. ¶ Nũc ꝑus vt oẽs ꝑ
dicti allego ad ptẽ ꝙ Io. nõ dꝫ audiri q inducunt de accu.
lꝫ. ꝛ c. veniens q ma. ac. poſ. cũ in tua ꝛ qð ibi no. de ꝓba. lꝫ
vbi de hoc ꝛ ꝑma glo ꝛ vide qð ſup ea dixi. C. q accu. ñ poſ.
ea que. ff. de adul. ſi maritus. §. ſi negauerit. C. de inge. ma. diſ
famari ad idem de excep. paſtoralis. ſ. eo. li. de reſti. ſpo. fre
quẽs. iij. q. iij. offeratur de offi. dele. ſuſpitionis. ¶ Scðo il
le Io. tacite renunciaſſe videꝰ exceptiõibus eo qð requiſitꝰ
ſe nõ oppoſuit ꝛ illũ. A. pacifice adminiſtrare ꝑmiſit ꝛ obe
diuit ſibi vt ꝑlato. facit de officio dele. gratũ. ꝛ c. inſinuãte
de his que fi. a ma. pte ca. ex oꝛe. ꝛ ſemel approbatũ repro/
bare nõ põt. xxxij. q. v. hoꝛrendus de re iudi. ꝙ ad ꝯſultatio
neꝫ. e. ti. qð ſemel cũ concoꝛ. ¶ Tertio iſte. A. tpe inſtõnis
ſui fuit examinatus ꝛ approbatus vt fieri debuit de elec.
innotuit. ꝛ c. nihil eſt. vlterius ergo accuſari nõ deberet de
purga. ca. c. ſi. de teſti. co. preterea. viij. q. ij. dilectiſſimi.
¶ Quarto habẽdo reſpectuꝫ ad etatẽ allegant Io. ð deo ꝛ
Egi. qð minoꝛ inſtitutus expectãdus ẽ vſqꝫ ad etatẽ legiti/
mã de eta. ꝛ q̃li. ex rõne. ꝛ c. indecoꝛũ. ſꝫ iſte nunc hꝫ etatẽ ꝛ
ſic res ꝑuenit ad caſum quo potuit icipe ad hec de clãdeſ.
deſpõ. c. ij. ꝛ multa ꝓhibenꝰ q̃ facta tenẽt. xxx. q. v. §. ſꝫ obij/
citur. item idoneitas attendiꝰ ſcia nõ etate. lxxxiiij. di. poꝛro
ꝛ qð etas nõ impediat al's dignũ ꝓbaꝰ. lxxviij. di. §. hoc re/
gul'r. vbi de hieremia Daniele ꝛ alijs in iuuẽtute ꝓmotj ſa
tis hꝛ. ¶ Quinto iduciꝰ hec r'a p quã pꝫ morã p lapſũ ꝑ/
emptoꝛij debere nocẽ moroſo cui bene ꝯcoꝛ. de reſti. in ite.
coꝛã. vbi pꝫ ꝙ poſt ꝑẽptoꝛiũ de iure cõi qs non auditur.
¶ In ꝯriũ. ſ. ꝙ ſit audiendus qꝛ terminus datꝰ p executo.
rẽ fuit datꝰ ad excipiẽdũ ꝛ non ad denũciandũ vel accuſan
dũ. vñ accuſant non ob. ar. de teſti. veniẽs. ij. ꝛ c. cãm que. ꝛ
. c. cũ in tua. cõſtat enim ꝙ qñqꝫ admittiꝰ ad agẽdũ q repel
litur ab excipiendo de accu. accedens ꝛ videꝰ cãu de apel.
cõſtitutis. ij. in fi. ¶ Scðo exceptio que reddit iudiciũ nul
luꝫ põt opponi poſt diffinitiuã ſniaꝫ. ſ. de proba. lꝫ de ꝓcur.
in noſtra. de excep. cũ venerabilis ſed perẽptoꝛiuꝫ non põt
eẽ maioꝛis virtutis q̃ꝫ ſnia diffinitiua ẽt ſi dicatur habere vi
interlocutionis de reſti. in inte. coꝛã ergo ꝛc. ¶ Tertio vbi
vertiꝰ anime ꝛ eccl'ie ſnia nõ trãſit in rẽ iudicatã ꝛ approba
tũ põt reprobari allegaꝰ ð re iudi. latoꝛ. tenoꝛ. ꝯſanguinei. ꝛ
facit qð no. xxxv. q. ix. in ſũma. ꝛ §. qꝛ ergo. ꝛ vide qð dixi de
re iudi. ſup Rica. ꝛ c. lator ſuper vlti. glo. ¶ Quarto. lꝫ il/
le Io. potuerit illũ approbare quo ad ſe ꝛ ſuo iuri renuncia
re. nõ tñ q̃ꝫtũ ad eccleſiã. imo tenetur malũ denunciare ꝑla
tũ. ij. q. i. ſi peccauerit ꝛ c. multi. etiam ſi iuraſſet non denun
ciare de iureiur. queadmodũ. ꝛ c. ſicut noſtris. ꝛ c. peruenit
conſiſtit enim ius publicũ in ſacerdotibus ꝛ ꝑlatis. i. di. ius
publicum ergo tacite vel expreſſe illi renunciari nõ põt. ſ. ð
fo. compe. ſi diligenti. ꝛ bene facit quod no. de excep. cũ ec/
cleſiaſtice. in glo. i. patientia ergo cũ fuerit vitioſa nõ iuuat.
lxxxiij. di. nemo cum. c. ſequẽtibus. ¶ Quinto conſtat iſtuꝫ
hũiſſe vitioſum ingreſſũ q ſemp ineſt beneficiis. vbi deeſt ca
nonica inſtitutio. ſ. eo. beneficiũ de inſti. ex frquentibus ꝛ ꝓ
motus fuit contra conciliũ de elec. cum in cunctis. §. inferio
ra. ꝛ non poſſunt bono ꝑfici exitu que malo ſunt inchoata
principio. lxi. di. miramur. i. q. i. pricipatus. ꝛ radix ifecta fru
ctum bonum afferre non põt. i. q. i. fertur. nec talis benefaci
endo purgat vitium. xiiii. q. v. neqꝫ. ſed neceſſaria eſt renun
ciatio. de ſimo. Matheus. ꝛ c. ex inſinuatione. nõ obſtante
diuturnitate tpis. de ſimo. non ſatj cum ſi'ibus.

¶ Ultimo quo ad id quod dicitur de etate ꝙ in ea diſpē
ſari poſſet ꝙ tamen dic hodie vt de eta. ⁊ quali. permitti-
mus. rñdetur ꝙ hic non agebatur de diſpenſando nec hoc
intendebat papa. de quo ſatiſ vide ꝺ ſciſma. fraternitati. eij
ciendus ergo eſt iſte q non prodidit crimen ſuū. l. di. ex peni
tentibus. ⁊ ꝙ in etate inſpiciatur tp̄s promotionis eſt caſus
de elec. dudū. i. ⁊ facit ēt dudū. ij. ẜ. e. li. de R̷p. ſi eo tēpore.
¶ Soluebat ⁊ male Jo. de deo quo ad caſum etatis illum
remoueri non poſſe qꝛ non fuit vitium peccati. ſed etatis ꝙ
ſuſtinetur a canōe poſtq̄ꝫ quis eā perficit vt predicto. c. ex
tenore. ⁊ c. indecorū. vnde a pn̄. poterat impedire tpe inſtō
nis ⁊ ſic loquitur ꝺ elec. dudum. ſed poſtea non hꝫ eū.
¶ Egidius volēs ſuſtinere Jo. ꝙ vbi p electionē eius ad
quē pertinet fieret talis promotio ante ꝯfirmationez audire
tur. vt. d. c. dudū. ſed nō poſtea. ⁊ cum caſus formeť de ꝓmo
to per lr̄as ſbrepticias audietur cōtra eum ep̄s cum ꝓuiſio
fuerit irrita. de R̷p. ad audientiā. ij. in fi. ⁊ ibi no. in fi. vlti.
glo. dicit etiā hodie collationez nō vallere p dec. licet canō.
de elec. ẜ. e. li. loquitur tñ ſolum in perochialibus eccleſijs
vt ibi pꝫ. ¶ Jo. de mōte murlo ſimpl'r dixit illū Jo. canoñ.
audiendum per vltimo allegata: ⁊ ſic eſt tenendum vtroqꝫ
caſu cū lr̄e ⁊ prouiſiōes ex illis ſecute ſint irrite de beneficio
ſuppſſo patet de preben. ſi motu ꝓprio. ij. reſponſo. ẜ. ꝺ eta-
te. pꝫ in pre. dec. de reſcrip. ſi eo tempore.
¶ Que pº ad contrarium allegata fuerūt non obſtāt que
procederent in electione vel prouiſione ānullanda vel vbi
verteretur propriū ⁊ ſingulare intereſſe nunc ſe opponētis
ſed vt ꝑdixi ꝓuiſio ē ipſo iure nulla. q̄ de etate dicunť non
procedunt hodie per dec. cum in cunctis. §. inferiora. ⁊ il-
li antiqui canones ſi ſic ſimpl'r intelligerentur innuerēt etiā
decennē poſſe promoueri ad prelaturam qꝺ eſt falſum. Ad
dec. ex ratione. ⁊ c. indecorum reſponde vt ibi no. Ad reliq̄
ſit rñſum p argumenta ſecunde partis.

Utare xxxiij. i alterius a cōtrario vbi nō
preiudicetur lꝫ mutať. ⁊ ſic fac ad
queſtionem dñi mei quā ſcripſi. ẜ. eo. li. de renū
ci. c. ij. in glo. exq̄ſite in fin. detrimentum vt dicit
Hy. hoc ſoluit contrarium de. l. ſi tibi mandauero. ff. mā. nā
cum ſit reuocatio mandati procedit ſine detrimento manda
tarii circa expenſas q̄s fecir ignorans reuocationem. ff. ꝺ ſo-
lu. cum q̄s. §. ſi debitorem. ⁊ de dona. hoc iure. §. ſi quis de-
derit. ſi ſciebat ſibi iputet dānū qꝺ ſua culpa ſentit per regu
lā. dānum. eo. ti. Dicebat etiam ad cōtrariorum ſolutionem
que infra allegabanť ꝙ variatō prohibetur circa eādem rē
vel diuerſas que ratione ꝯnexitatis hn̄tur loco vnius. ad ꝓ-
mū alle. ff. de bo. libe. nam abſurdum fallit in ſuo hēde vt in
glo. ad ſcōm. ff. de mino. in cāc de admini. tu. cū queritur. cir
ca diuerſaſ ꝟo cū nullā cōnexitatē hēbant admittitur varia
tio. ff. de ac. emp. ſi ſterilis in' fi. ⁊ rerum amo. l. de rebus. ſi be
ne ponderas caſus no. ẜ. c. ꝙ ſeť. ſolo non ē ſufficiēe.
¶ Prima glo. dicit vñ ſumpta ⁊ ponit exempla ⁊ remittit
ad regulā qꝺ ſeť ⁊ caſus ibi exceptos addēs aliū.
¶ In p̄ia glo. ibi nemo poteſt mutare. ſequitur conſilium
in alterius iniuriam. ⁊ ibi. l. vlti. ſi inhibui geſtori ne gereret
hoc non ꝓdeſt quo ad ꝑteritas expēſas quo ad futuras ſic.
⁊ ibi. §. ꝓdeſt. ſatis eſt legatariū apphendiſſe legatū ꝺ volū
tate heredis poſt aditā. lꝫ poſtea volūtatē mutet.
¶ In prima glo. ibi ſi quis ſuus. eodem modo reſponde-
tur ad. l. ff. de col. bono. ſi nūq̄ꝫ. dic tñ hic Jo. mo. ꝙ ibi frať
ex mutatione voluntatis non patiť detrimentum. ſed nō lu-
cratur ⁊ iſtorum non eſt par cauſa. C. de codi. l. fin. ſecun-
dum quē non obſtat. C. de noua. l. iij. ff. de ſolu. cū quis. §. ſi
debitorē. qꝛ illud facit ius remanens penes mandantem fa-
cit ꝓ eo. ẜ. eo. li. ꝺ prebē. dudum. ꝟſi. nos ergo.

Ec regula facit ad queſtionez p me
diſputataz poſt Jo. ꝺ do.
li. iij. ⁊ eſt ſua queſtio quarta que ſic formabatur.
Nicolaus delegauit cām duobus cum clauſula ꝙ ſi ambo
alter ipſorum delegationi renunciat queritur an ipſum de
hoc penitentem collega teneatur admittere.
¶ Ad affirmatiuā ꝑmo ⁊ ad negatiuā ſcōo iducit Jo. tres
rōnes que poſtea fortificātur ⁊ ad illas addiť. tertio poniť
eius ſolutio que probatur ⁊ ꝯtrarijs reſpōdetur. Qꝺ ergo
ſit admittēdus dr̄ qꝛ fuit iudex nec ſola voluntate deſijt eſſe
de R̷p. ſciſcitatus. nec potuit a ſe iuriſditionē abdicare. ff.
de offi. preſi. legatus. item aut ipſe iudex renuncians errauit
aut non errauit. ¶ Prio caſu corrigat errorē. xxxv. q. ix. ꝙ
quis. de elec. noſti. de accu. q̄ſr. i. ¶ Secundo cāu qn̄ nō er
rauit ſꝫ ex cā hoc fecē ex quo ceſſat cā debet admitti volēs ⁊
valens intereſſe de ap. cum ceſſante. Itē q repudiat alio vul
gariter ſubſtituto. re integra peniteť. C. de repu. hē. l. fi. fa-
cit de elec.. in cāis ſm Jo. de deo. ad h vltimū facit de offi. ꝺ
le. q̄ꝫuis. li. e. vbi delegatus ſubdelegās totum re integra pe
nitet. itē q cedit bonis re integra penitet. ff. de ceſ. bo. l. is q
⁊ multos caſus vbi re integra penitere lꝫ hēs no. ff. de vaca.
mu. pretor. §. ſi. adiuuando ꝑmū certū eſt ꝙ officium iudicā
di ē munus neceſſariū ⁊ perſonale. ff. de mu. ⁊ ho. l. ſi. §. iudi-
candi. vñ dicit lex qui non habet excuſationē ēt inuitus iudi
cāre cogiť. ff. de vaca. mu. l. pretor. §. qui non habet. ꝺlegatº
ergo hoc munus a ſe non potuit excutē. facit ꝺ reguľ. cum
virū de renūcia. niſi cū ꝑdē in fi. ⁊ pro tāto dr̄ onus de offi. ꝺ
le. paſtoralis in pricipio ibi exonerare. de offi. ordi. paſtora-
lis. §. i. ibi i onere ⁊ honoř. ſeqť ergo ꝙ ſi renūciare n̄ potuit
illō licite reaſſumit. ¶ Ad hāc ptē ſatis facit ꝺ ꝓcur. lꝫ. li.
e. vbi ꝓcurator nō obſtāte repudiatiōe reaſſumit officiū do
mino i eadē voluntate manente ex q̄bus ꝯcluditur renūciā
tē quem penitet per collegā admitti debere. ¶ In cōtrari-
um dec. prudētiaꝫ. de offi. dele. §. adijcimus equiparat nolle
⁊ nō poſſe quo ad ptātē in collegā trāſferendā ex euētu cō
ditionis. ¶ Qꝺcūqꝫ ergo mouerit illū ad renūciandū pꝫ
ſolū collegā iudicē ergo nō teneť penitētē admittere. Itez
iudicare honor eſt de ap. vt debitus. C. qn̄ ꝓuo. non ē neceſ.
l. omnē honorē. honori aūt renūciare q̄s pōt de elec. duduꝫ
⁊. c. cum dilecti. vij. q. i. q̄ꝫ piculoſum. nec iuitus creſcere co
gitur. lxxiiij. di. geſta. Et qꝺ renūciari poſſit delegatio ⁊ re-
nūciata nō reſumi ēt de ꝯſenſu ptium ꝓbatur de offi. dele. ſi
gnificantibus. ⁊ ſufficit ex vi clauſule nequiuerit] aut nolue
ritis ꝙ ſemel noluit. facit qꝺ diſtinguiť de voluero ⁊ volā. ff.
de verbo. ob. ſi q̄s ſtipulatus ſm Jo. de deo. ¶ Ad vltimū
hn̄ facit qꝺ no. in ꝑ. dec. lꝫ de ꝓcur. p. l. i. §. qui ſeť. ff. de ſuc.
edic. ad quā ꝯcor. ff. q̄s or. in bo. poſ. ſer. l. pen. i. rñ. ff. de mio.
ꝙ ſi mior. §. ſceuola. ſit ergo p repudationē trāſlata tota iu
riſditio ſaltem quo ad exercitiū i collegā ita qꝺ ipſe renun
cians illā reſumē non poſſit inuito collega. facit de ap. cū ap
pellatiōibus. li. eo. ⁊ qꝺ voluntate abdicetur iuriſditio pro
bať de ap. ab eo. e. li. ibi expreſſe denegat. ⁊ hoc ti. cū plures
§. i. li. eo. ibi ſi vellet. ¶ Ad qꝺ bene ꝯuenit. eo. li. de ꝓcu. ſi
duo. ibi ꝓſequi forte nollet. ⁊ de loca. potuit ibi nolle ſe eme
re dixerit. ſicut ergo in dec. ab eo. perdit exercitiū iuriſditio
nis hoc ipſo qꝺ apoſtolos denegat in dec. cū plures pdit ⁊
tranſfundiť in collegā hoc ipſo qꝺ procedere non vult con
cluditur idē in cāu noſtro. ¶ Itē certū ē qꝺ delegatus ab
dicat delegationē a ſe iuriſditionē ſbdelegādo i totū. ꝺ offi.
dele. ſuper qōnū ⁊. c. q̄ꝫuis li. eo. ſi hoc facit poſt ſuſceptam
delegationem. fortius id facere poteſt ante ſuſceptam. de
tranſlata. c. ij. de teſta. Jo. ex q̄bus cōcludiť qꝺ collega ipm
penitētē nō teneť admittere. So. Jo. dixit ꝙ deſijt eē iudex
renunciādo ⁊ deluſoriū eēt ꝙ iuriſditionē reſumere poſſet
hoc dicit p dec. cum ſup de offi. dele. nā ſi ibi nō pōt cogno-
ſcere vbi tacite ꝯfitetur ſe non poſſe fortius non poterit vbi
expreſſe renūciat. Idem dicit per decr. ſignificantibus. nā ſi
illi qui licet male pronūciauerunt ſe nō iudices nō reſumūt
fortius nec iſte qui renunciauit expreſſe ſm Joan. ꝺ deo. mi
hi non placet hec ſolutio. ⁊ aduerte quia prima facie ſa-
tis equum videretur diſtinguere an in reſcripto ſit expreſſa
clauſula aut nolueritis aut ſolū quo ad ptātem collegę ſub
intellecte vel incluſa p interꝑtationem illius. §. adijcimus
vt ꝑmo caſu expreſſum eſt aut nolueritis ex ſola voluntate
ꝑncipis allegātis ⁊ h ſoluat ꝯria: iſte renūciare licite poſſit
⁊ ſtatiꝫ

ꝛ ſtati collega ſit iudex ꝛ hanc diſtinctionem ꝑciſe putarem
verā vbi hec cl'a adijceretur iuriſditiōi nō exercitio tm̄ vt ſi
dicat̄ delegamus cāz andree q̄ ſi ſuſcipe noluerit delegam⁹
Jo. ꝛ tē faciūt no. i pre. dec. lʒ de procur. ſed cū i cāu noſtro
ꝛ ſtilo ſolito nō iuriſditiōi ſʒ eius exercitio adijciatur cl'a. ſ.
delegamus cāz vobis andree ꝛ Jo. ꝙ ſi ambo nolueritis in
tereſſe alter ꝓcedat. pʒ ꝙ ex vi clauſule nō hʒ optionē ōpo
nendi delegationez ſʒ ſolum ex vi ei⁹ eo nolēte deferat̄ exer
citiū in collegā. ex quo ꝯcludo ꝙ lʒ nolit intereē remāet de
legatus cāe: nec hoc abdicar̄ pōt expſſe p renūciationē p iu
ra ꝑus alle. ꝛ maxie p. ſi delegatus. §. iudicādi. ꝛ. §. q non hʒ. ſi
cut ergo clauſula nō poterit]: itelligitur q̄ꝺdiu nō poterit]. vñ
collega q ſocio ipedito ꝓceſſit ipſū nūc potētē tenet̄ admit
tē de hoc de offi. dle. corā. ſic collega q ſocio nolēte itereſſe
ꝓceſſit ipʒ nūc volētē tenet̄ admittere vt eq̄ intelligat̄ ſi no
luerit]. i. q̄ꝺdiu nolueritis. forti⁹ āt hoc cū cl'a aut noluerit] ñ
eſt expſſa ſʒ ſubitellecta p iterꝑtationē. §. adijcimus cū tūc
nolēs q̄ꝺdiu ñ vult peccet ꝛ ſe redargutiōi ſbmittat vt ibi. ꝛ
p hoc pʒ nō curādū an res ſit integrum vel nō cū hic ñ ver
tat̄ burſale intereſſe iudicis nec ptiū nec q̄rat̄ de reuocatio
ne ptāt] tradite a reuocāte vt i dec. i cāis ꝛ p id meli⁹ fuet̄
intētio delegāt] vt in dec. prudētiā. ꝛ p hoc rñdet̄ ad id qđ
dr̄ poſſe partis intereē reſpectu arbitrariorū i qbus pōt eē
iudex gratioſus. eo. ti. ꝯſuluit. ꝛ reſpectu expēſarū ad q̄s p
tes q̄nq; tenent̄ de Rp. ſtatutū. §. inſuper. li. eo. Qđ. n. nō ñ
at gr̄a nō vēit i itereſſe. ꝛ pōt id nō eē ꝛ pōderato ſtatu cō
miſſionis ptiū ꝯditio nō eſt deterioꝛ ſicut dr̄ de cōditiōe do
tis. ff. de pac. ſi vnus. §. ſi pactus. vſi. ꝙ ſi nō vt totū. ꝛ p hoc
ſoluit̄ regula qđ ſemel p regulā iſtā. Ad id qđ dr̄ ꝙ renūcia
ri pōt honoꝛi rñdet̄ fateoꝛ. ſʒ nō oneri quale hoc ē vt ꝓba
tuʒ eſt primo. Ad id qđ dr̄ ēt huic oneri poſſe renūciari fa
teoꝛ tacite ſʒ nō expꝛeſſe p viā renūciatiōis. vñ renūciat̄ per
negationē apoſtolorū p dationē delatoriarū p relationē p
iterlocutionē inter ptes per ſubdelegationē totius re nō in
tegra ex ptāte iuris. ꝛ ſic ex voluntate ꝑncipis. ꝛ ſic ſoluit̄ h̄
vltimū p illationē grauaminis a quo appellatur vt ꝓbant
iura allegata ſic bñficiatus nō renūciat expſſe niſi i manib⁹
eius a quo tʒ. de renunc. admonet. ꝛ tñ renūciat tacite p pro
feſſionē religionis vel cōmittēdo culpā p quā ſit ipſo iure ꝑ
uatus. ꝛ ſup hoc vide qđ no. de fo. cōpe. ſi diligēti in glo. pe
nul. ꝛ facit no. in cle. gr̄e. de Rip. in dec. cū plures ſunt da
ti inſolidū. ꝛ ſine clauſula ꝙ ſi ambo i dec. cū ſup. nō ex ſola
voluntate ſʒ ex grauamine qđ itulit ꝛ a quo fuit appellatuʒ
impediebat̄ iuriſditio ꝛ ſic ꝯcludo ipʒ penitentez admittē
dbere. fateoꝛ tamē ꝙ donec appareat pnia vel volūtas mu
tata ex quo renunciauit delegatiōi cū p hoc videat̄ innuere
ſe nolle in aliqua pte cāe intereſſe. vlterius p collegā requi
ri nō dʒ. ſed nō ſic ſi ſimpl'r dixiſſet ſe nolle certo actui iteref
ſe. pʒ rō de dolo ꝛ ꝯtu. eū qui. li. e. ex tex. ꝛ glo.

❡ Regule iuris ciuilis ſiue ffoꝝ huius lr̄e. M. ſunt he.

Arcellus. deſinit debitoꝛ eſſe is q nactus eſt exceptio
nem iuſtā nec ab equitate nāli abhoꝛrentem.
Elioꝛ ꝯditio nr̄a p ſuos fieri pōt. dterioꝛ fieri ñ pōt.
Jnus eſt actionem habere quā rem.

Emo poteſt ad. vj. impoſſibil'
ātiqui dabāt dſus
Vltra poſſe meū ñ lex me iuſta coegit. Nec
putat eē reū q totū poſſe peregit. ❡ Prima
gl'a ponit ꝑmo vñ ſumpta triplicē ipoſſibilita
tem ꝛ cuiuſq; exempla. ſcđo ponit triplicē rōnē regule. ter
tio i quibus locū habeat. q̄rto ſupplet de turpi. ❡ Secūda
glo. pꝛio tractat de iuramēto nāli obligatione ꝛ pene ꝓmiſ
ſione. ſcđa pars rñdet p q̄ōnem quā negatiue ſoluit pꝛeter
certū caſū ſol'oni opponit. ꝛ dupl'r rñdet ſubdēs opinionē.
❡ Jn ꝑma glo. ibi impoſſibiliū ſequitur nulla ē obligatio.
ꝛ ibi gnāl'r ſeqtur nouimus turpes ſtipulationes nullius eſ
ſe momēti ꝛ ꝯtinuatur. l. ſequēs veluti ſi quis hōicidiū vel
ſacrilegiū ſe facturū ꝓmittat. ꝛ ibi. §. ea obligatio q̄ eſt iter

dñm ꝛ procuratoꝛē mandati actionē parit. ꝛ ibi. l. vlti. inci
pit paulus. ꝛ dicit ꝙ ipoſſibile ꝑceptū ē nullū ꝛ ſine cā ap
pellat̄ a ſnīa cui p rerū nām nō pōt pareri. ꝛ ibi repꝛehendē
da relicta heres ſi diuertat hereditatē habebit. lʒ nō diuer
tat. ❡ Jn glo. ij. ibi ſi homo moꝛtuus. loquitur de ſtipulati
one deſiſtendo vel dādo hoīe moꝛtuo. ꝛ ibi celſus cui⁹ mēs
hētur đ do. ꝛ ꝯtu. cum dilecti. ꝛ ibi paulus reſpondit die lap
ſo die quo mandans ſe pꝛeſtaturum ſcripſit obligatio rema
net. ❡ Jn glo. j. ibi nature. Joā. mo. addit ipoſſibile moris
de iureiur. quintanallis. ff. de ꝯdi. inſti. filius communius im
poſſibile includit naturam ꝛ moꝛes. ꝛ facit quod dixi in
. c. ſi. de pac. in ſi. ꝛ ibi nec obligatio. idem io. mo. ꝛ ibi in legi
bus idem dy. h̄ tractans i modū queſtionis ꝛ puto ꝙ cano
nem qui ſequitur intendebat allegare dum dicit vt in. c. cun
cta. in pꝛincipio decretoꝛum. ꝛ ibi pꝛo non adiecta diſtiguit
Dy. aut impoſſibilitas adijcitur in modum conuentionis in
contractibus vel diſpōis in vltimis voluntatibus vt ſi pꝛo
mitto vel lego rem quā impoſſibile eſt dari. ꝛ tunc impe
dit omnez ſpēm obligationis vt i his regulis. ꝛ. ff. đ verbo.
ob. ſi dari ſtipuler. l. ij. iij. ꝛ. iiij. rñ. ſi vero ponitur in modum
conditionis vt quia pꝛomitto vel lego ſi celum digito tan
gas: tunc ſi in contractibus affirmatiue pōitur vitiat. ſi nega
tiue vt qꝛ pꝛomitto ſi celum digito non tangas valet contra
ctus qꝛ ſi affirmatia eſt impoſſibil' ergo negatiua poſſibil' ꝛ
neceſſaria. ff. de verb. ob. ſi impoſſibile. ꝛ ſic intelligitur. ff. đ
ac. ꝛ obli. l. non ſolum. ꝛ aperte inſti. de inuti. ſtip. §. ſed im
poſſibil'. ꝛ idem quo ad negatiuam in vltimis voluntati
bus. quo ad affirmatiuam in eis diſtinguitur aut erat omni
tempoꝛe impoſſibilis aut a pꝛincipio poſſibilis. pꝛio caſu aut
erat appoſita in pſona honoꝛati. i. cui aliquid relinquitur. ꝛ
tūc eſt locus gl. vt habeatur pꝛo nō adiecta. ff. de condi. inſti.
l. i. vbi de hoc. ſi in perſona onerati. i. grauati aliquid dat̄ vt
ſi dicat damno heredem dare. x. ſi digito celum tangat: lega
tum eſt inutile inſti. de le. §. vlti. ſi autem a pꝛicipio erat poſſi
bilis. ꝛ poſtea ad impoſſibilitatem peruenit valet relictum.
ꝛ ſola impoſſibilitas remouetur. ff. de le. i. ſi mihi. §. ſi qs ſer
uos. ❡ Jn glo. ij. ibi etiam naturaliter idem Dy. qꝛ ſi cōtra
hens vel diſponēs ſciuit impoſſibilitatem cōſentire non vi
detur. ff. de ac. ꝛ ob. non ſolum. ſi ignorauit impoſſibile erroꝛ
impedit conſenſum. ff. de iuriſ. o. iudi. ſi p erroꝛem. ff. đ iudi.
l. ij. deficit ergo naturalis deficiente ꝯſēſu. facit. đ. eodem li.
de ſpon. c. i. inducit etiam quod ſequitur i glo. ꝛ ibi ſi homo
moꝛtuus: idem tenet ibi glo. ꝛ idem hic Dy. reſpondens ad
. l. in illa ſtipulatione ſi kalendis. ff. de verbo. obli. ꝙ ibi ſti
pulatio penalis incipit a pꝛecedenti adiectione. ꝛ ideo in
teritu illius qui non eſt in obligatione non potuit liberari
pꝛomiſſoꝛ. ſed in pꝛopoſito incipit a conuentione ꝛ tunc ſi a
pꝛincipio erat impoſſibilis vt quia moꝛtuus erat quem pꝛo
miſit ſiſtere non committitur pena ipoſſibilitati adiecta. Jdē
ſi pereat ante moꝛam quia tali interitu interueniente ante
moꝛaʒ liberatus eſt pꝛomiſſoꝛ vt in ipſa. l. ſi homo moꝛtuus.
ꝛ ibi no. ꝛ ibi cum comparere. idem videtur ſi eſt dies feria
ta. ꝛ in ſi. Pe. de bel. p. ꝯtra. ſup quo vide Cy. C. đ ferijs. l.
dies feſtos in. q. ij. in ſi. ꝛ quod ſcripſi in pꝛedictis dec. cū di
lecti ꝛ de appella. cū parati in fine.

Ec regula trahitur ad q̄ſtionē quā
diſputaui. ſ. ꝙ annus ap
pellationis pꝛoſequende non currat ante inter
poſitionem: appellationis pꝛopter quandam im
poſſibilitatem ꝛ qꝛ hanc plene tractaui in cle. de ap. ſicut ap
pellationem in glo. magna ideo illam omitto.
❡ Facit etiam ad queſtionem legiſtarum de ceco qui com
miſit maleficium pꝛopter ꝙ ſibi oculus erui debebat dicunt
ꝙ pꝛopter impoſſibilitatem pene punietur in alio membꝛo
per. l. ij. C. vt intra certum tempus. facit quod no. đ. eodem
li. de elec. ſi compꝛomiſſarius i vlti. glo. ꝛ iura q̄ allegaui ſup
illa. ꝛ p. l. ff. de ꝯtrahen. em. ſi i emptione. §. penul. dicunt ꝙ
ſi vnū tantum oculuʒ hʒ pꝛiuabitur illo. ❡ Pꝛoſequar igi
tur aliaʒ queſtionē de q̄ tractāt legiſte. C. đ legi. l. i. ꝛ q̄ fuit

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg